

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

VD18 12375713-001

Cum Sanctis in Cœlo;

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

ba. Quantumvis se comat puella rustica, & conetur nitidè loqui, ubi tamen ad aulam venerit, omnibus risum movet, visisque tot cultissimis matronis, & nobilissimo gynæceo rusticitatem suam, inorésque incultos nolens volens agnoscit. *Vidi Monachos, non sum ego Monachus*: vidi, quomodo Deo serviatur, ego autem Servi Dei, ajebar quidam, nomen non mereor. Quod si tota, tamque ampla Terræ Sphæra, cum Cælo comparata, non est, nisi unicum Punctum, quantulus eris tu, miselle, comparatus cum cælo totius Ecclesiæ? Non es nimirum nisi punctum, & quidem inflatum, ac superbiâ tumens, quod undequaque nihil est, & tamen vult grande corpus videri.

PUNCTUM II.

Compara te cum Sanctis in cælo.

II. Considera, omnes simul in terra Sanctos non amare Deum amore tam perfecto, quo infimus Beatorum illum amat, quia, ut docet S. Thomas 2. 2. quæst. 24. art. 7. ad 3. amor proveniens ex clara Dei visione incomparabiliter superat amorem, qui provenit ex cognitione obscurâ fidei. Si igitur nihil es in comparatione cum Sanctis totius Ecclesiæ, quid eris in comparatione cum Sanctis in cælo? Cogimur profectò ingenuè fateri, nos esse peccatores: *Respiciet Sanctos, & dicet, peccavi.* Confer ergo charitatem tuam cum beatissimo illo amoris incendio, quo

quo Angeli & Beati omnes conflagent; nunquid contrauò advertis; illam longè esse minorem, quàm si scintilla, jam semè extincta, cum uniuersis Mundi fornacibus, & cum igniuomis montibus comparatur? Quòd si altius tollas obrutum, & usque ad sanctissimæ Virginis thronum te conferas, quæ sola omnem reliqui Paradisi pulchritudinem continet. *Decora, sicut Ierusalem.* Cant 6, 3. Nullum omninò tui vestigium apparebit, idque adhuc amplius, si longius progrediendo mentis oculos conuertas in ipsam Christi Jesu humanitatem, quæ in una ex Diuina Personis subsistit, & per ineffabilem cum sanctitate increata unionem est sancta; tum enim uerò te in te ipso non amplius inuenies; *Appensus enim in hac statera inventus est minus habens, quam nihili* & quoquam Sol noster Planetarius minimas etiam atomos conspicuas facit, Sol tamen ille Empyreus excelsas etiam sanctitatis creatæ moles ita absorbet, ut iustar *nihili* aspectum effugiant. S. Franciscæ Romanæ ut legitur in ejus uita l. i. cap. 14. Vultus Angeli Custodis seruebat pro nitidissimo speculo, in quo omnes suas imperfectiones intuebatur, atque idè, postquam ad formosissimæ illius faciei aspectum admissa est, cepit multò, quàm ante demissius de se ipsa sentire. Quid autem, quæso, in nobis intueremur, si ipsius Christi Jesu facies pro speculo nobis seruiret? Intueremur nimirum abyssum tam profundâ
 fragi-

fragilitatis & defectuum, ut non nisi Divinus oculus sua illum perspicaciâ perscrutari & comprehendere possit: *Imperfectum meum viderunt oculi tui, non alii.* Ps. 138. 16.

PUNCTUM III.

Compara te cum Deo.

III. Considera, te incomparabiliter magis vilem & contemptibilem esse, si cum Deo ipso, cum immensâ ejus magnitudine, & cum infinitâ ejus gloriâ in comparationem venias: *Omnes gentes, quasi non sint, sic sunt contra te, & quasi nihilum, & inane, reputatae sunt ei.* Isa. 40. 17. Omnes creaturæ & existentes, & possibiles, sunt quasi non sint, si comparentur ad illam lucem immensam, & ad illud pelagus omnis boni. Et hoc est, quod ita humiles reddit omnes Sanctos in Terra, & omnes Beatos in Cœlo, Divina scilicet Essentia, quam, ubi uno oculi ictu, & fulguris instar vidisset Isaias, exclamavit: *Vae mihi, quia vir pollutis labiis ego sum, & Regem Dominum exercituum vidi oculis meis, c. 6. 5.* Postquam magnus exercituum Deus tenuem Majestatis suæ aspectum mihi indulgit, totus obmuresco, ad eum vilem & sordidum me video ante ipsum: *Sancti enim, quanto magis Divinitatis interna prospiciunt, tanto magis se nihil esse cognoscunt.* S. Greg. l. 18. moral. cap. 33. Unde cognitio sui ipsius sine cognitione Dei perfecta esse non potest. *Noverim te, noverim me, ut amem te, & contemnam me,* dicebat merito S. Augustin. Videa